

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.842 van 13 juli 2001
in de zaak A. 107.022/IX-2926.**

In zake : de NV BINGOSERVICE,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Volksgezondheid,
2. de minister van Economische Zaken,
3. de minister van Justitie,
4. de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiezen bij
advocaten J. UYTTERSROT en B. WILMS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3,
5. de minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV BINGO SERVICE op 6 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing om de overgangsperiode voorzien in een aantal koninklijke besluiten van 22 december 2000, getroffen ter uitvoering van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, niet te verlengen;

Gezien het verzoekschrift dat de NV BINGO SERVICE op 6 juli 2001 heeft ingediend om bij wege van voorlopige maatregel de verwerende partij ertoe te verplichten de overgangsperiode voorzien in de koninklijke besluiten van 22 december 2000 te verlengen en te antwoorden op een aantal vragen van de raadsman

van de verzoekende partij, onder verbeurte van een dwangsom van 450.000.000 BEF per etmaal vertraging;

Gezien het administratief dossier van de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gezien de nota van de tweede, derde en vierde vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juli 2001 om 15 00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE SMET, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat R. ANCIAUX die verschijnt voor de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij, van advocaat B. WILMS die verschijnt voor de tweede, derde en vierde vertegenwoordiger van de verwerende partij, en van auditeur-generaal G. DEKELVER die verschijnt voor de vijfde vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst

dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers uitgevoerd is door een aantal koninklijke besluiten van 22 december 2000, die bekendgemaakt zijn in het Belgisch Staatsblad van 30 december 2000 en die dezelfde dag in werking zijn getreden;

1.2. Overwegende dat de verzoekende partij -die handel drijft in en herstellingen verricht aan kansspelapparaten voor inrichtingen van klasse II en III- haar vordering plaatst in het kader van de overgangsregeling die verschillende uitvoeringsbesluiten bevatten voor de bestaande inrichtingen; dat die overgangsregeling erop neerkomt dat aan de inrichtingen van klasse II -de speelautomatenhallen- en klasse III -de drankgelegenheden- een termijn van zes maanden is verleend om hun apparaten aan te passen aan de nieuwe regeling (koninklijk besluit van 22 december 2000 tot vaststelling van de lijst van de automatische kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse II, artikel 9; koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werkingsregels van de automatische kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse II, artikel 7; koninklijk besluit betreffende werkingsregels van de kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse III, artikel 7) en dat de inrichtingen van klasse II en de aanvragers van een vergunning E de mogelijkheid wordt geboden hun inrichting verder uit te baten tot een

zekere tijd nadat over hun vergunningsaanvraag is beslist (koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning B, artikel 19; koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de modaliteiten van de aanvraag en de vorm van de vergunning E aangaande de kansspelen, artikel 3);

1.3. Overwegende dat, sinds de inwerkingtreding van de koninklijke besluiten van 22 december 2000, geijverd is om de termijnen, vastgesteld in de overgangsmaatregelen van de verschillende sub 1.1. genoemde besluiten, verlengd te zien; dat uit het administratief dossier van de zaak blijkt dat het ministerie van Justitie zelfs een ontwerp van koninklijk besluit heeft geredigeerd waarbij de overgangstermijn bepaald in artikel 9 van het koninklijk besluit tot vaststelling van de lijst van de automatische kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse II met zes maanden zou verlengd worden, dat de kansspelcommissie en verschillende ministeriële diensten een verlenging genegen waren maar dat uiteindelijk de ministerraad op 28 juni 2001, rekening houdend met alle gegevens van het hem voorgelegde dossier, tot het besluit is gekomen dat de termijn van zes maanden, bepaald in het evenvermelde artikel 9 behouden blijft en dat er "geen verlenging van de termijn wordt toegestaan" zodat "het ontwerp wordt ingetrokken"; dat van die beslissing, die door de verzoekende partij wordt aangemerkt als de weigering om de overgangstermijn te verlengen, de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd;

2. Overwegende dat de verzoekende partij de schorsing vordert van de beslissing van 28 juni 2001 "houdende de weigering om de overgangsperiode te

verlengen voorzien in de koninklijke besluiten van 22 december 2000 (...)" ; dat evenwel, als sub 1.3. vastgesteld, de ministerraad op 28 juni 2001 een beslissing genomen heeft over de vraag naar de wijziging van één bepaald koninklijk besluit; dat dienvolgens in elk geval de vordering, waar zij betrekking heeft op andere besluiten van 22 december 2000, geen voorwerp heeft;

3. Overwegende dat, waar de vordering betrekking heeft op de expliciete beslissing van de ministerraad om de door het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot vaststelling van de lijst van de automatische kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse II, toegestane overgangsperiode niet te verlengen -dus de expliciete beslissing om de bestaande regeling niet te wijzigen-, de vaststelling zich opdringt dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de ministerraad, of de bevoegde ministers, daarbij opgetreden zijn ter uitvoering van een verplichting tot handelen; dat in die zin de verzoekende partij zich verzet tegen een besluit waarbij de uitvoerende macht uitdrukkelijk stelt dat zij geen gebruik zal maken van haar facultatieve bevoegdheid; dat de onthouding van het bestuur om, wanneer het er niet wettelijk toe gehouden is, gebruik te maken van zijn reglementeringsmacht, geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling uitmaakt, ook niet wanneer het bestuur daarover expliciet standpunt inneemt; dat de vordering derhalve *ratione materiae* onontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging tot gevolg heeft dat de accessoire vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen en het bevelen van een dwangsom verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

A. VANDENDRIESSCHE.